

Єдиний шлях!

ЖИДІВСЬКІ ВЕРХИ І ЖИДІВСЬКІ МАСИ.

На тих землях, що ходом подій опинилися в сучасний мент під польською владою, знаходиться коло чотирьох мільонів жидівського населення, цілу майже половину, котрого складають українські, білоруські та литовські Жиди. Так, наприклад, на просторі Сх. Галичини, Волині, Полісся та Холмщини, що під оглядом етнографічним складають однорідну національну територію вкупі з її великою семи-мільйонною українською більшістю живе також цілий мільон і жидівського населення. Далі в круглих цифрах: пів мільона білоруських, пів мільона литовських і, накінце, на польських етнографічних територіях — більш двох мільонів властиво польських Жидів.

Такий основний стан річей зобов'язує до поважної застанови особливо ту частину жидівської громадської опінії, що дійсно змагає причинитися до кращої долі широких працюючих жидівських народніх мас. Нас тут зовсім не обходить шовіністична частина жидівської опінії, бо ми добре знаємо, що горбатого виправить одна лише погила...

Ці панове, в першу чергу, в особі свого сіоністично-клерикального парламентарного клубу дуже „просто“ вирішують ціле, це так скомпліковане питання: скажи враже, як пан каже, бо з їх так „далеко зороти“ точки погляду на світ, тільки те і змінилось, що замість царського „приказу“ та цесарського „Befehl“ — ю прийшов „rozkaz państwowy“...

І в тій же мірі, в якій вони колись-то були заціпенізовані першими двома, страшенно вірили в їх безконечну „силу“, так само вони тепер мають надзвичайний „респект“ до сучасного третього... Бо це бачуть ці політичні сліпці тої великої національної стихії, тих могутніх соціальних сил, що на своєму історичному визвольному шляхові творять разом з широкими жидівськими трудовими верствами тої непереможний гранітний фронт, котрий залізною рукою тише новий четвертий і останній „наказ“...

Цілком не розуміють — бо не хотять — тої страшної небезпеки, в котру вони могли би за-

вести своєю безглуздою „політикою“ — коли би за ними дійсно пішло — жидівське населення, відокремлене ними зовсім від тої життєвої національної атмосфери переважаної більшости населення, що так справедливо рветься до кращої долі, ліпшого майбутнього.

Але на щастя безпозаобоотно минули ті часи, коли жидівська реакція могла десь-то там в „панських кабінетах“ вести безперешкоджено огидний торг душею і тілом власних народніх мас. Понеслися по цілому світові свіжі визвольні вітри, охопили собою також і ту безпросвітну жидівську дійсність та добре почистили, нарешті, що її стару запліснулу атмосферу. Виросли нові творчі сили і твердою рукою сконсолідованих і зорганізованих праюючих жидівських мас беруть розумний провід над цілою їх так необхідною, так правдивою визвольною акцією.

Тому все більш і більш повертається спиною трудове жидівство до ось того „свого“ парламентарного представництва, на котре ще так недавно покладало всеж-таки деякі свої надії. Бо досить було двох років тої опортуністичної безпринципної „д'яльності“ Жидівського Клубу, щоби народні маси побачили себе безцеремонно обманутими в найкращих своїх стремліннях, в найбільших своїх мріях.

Бо добре переконалися працюючі жидівські верстви на власній, на жаль, шкурі, що з цілої цієї репрезентації, що йде під сумної слави проводом галицьких сіоністів, нема ані одної групи, ані одного, навіть, окремого депутата, що дійсно боронив би їх так на кожному кроці покривджені права, що правдиво представляв би їх так занедбані інтереси, так справедливі вимоги. І коли ноді „ліве“ крило цих сіоністичних послів, що проклямує себе нби то „соціалістичним“, починає щось-то таке бурмотати, то трудові маси чудово розуміють всю „вартість“ цих залищочок до жидівської вулиці, як добре, наприклад, польські робітничі маси розуміють всю „вартість“ рижних там обіцянок, на прим. корфантівської „хаденції“ — ось тої „лівої“ фортеці в „славному“ „хієнському“ лагері...

І в той час, як сіоністичний клуб все більш відвертає своє лице від інших національних „меншостей“ (властиво: більшостей!), бо коли танцюється огидний черговий „кадріль“, то мусить заше тримати очі перед „начальством“ на „baczność“, то в той самий час широкі жидівські і трудові верстви цілком спокійно переходять до денного порядку на всією цією так ганебною тактикою і обертаються цілим своїм личем до цих самих покривджених національних більшостей, протягаючи їм по добросусідьськи руки понад голови цього „свого“ клерикально-шовіністичного представництва.

Бо добре пам'ятають жидівські маси, що з народніми масами цих більшостей вкупі жили вони за „царських“ часів, з ними спільно мешкали за „цесарських“ часів, з ними же і тепер живуть поруч за сучасних „państwowych“ часів і саме головне, що з ними і тільки з ними — щоб там далі не було — вони довго-довго ще цілі віки мають вкупі жити, спільно працювати.

Тому своїм здоровим народнім почуттям глибоко розуміють широкі працюючі верстви, що складають собою величезну більшість цих в першу чергу майже цілих двох мільонів опинившихся під польською владою, але, по ознаці етнографічній, непольських Жидів, що єдиним розумним та справедливим шляхом з'являється шлях братерського співділення і вільного співжиття з великими трудовими масами цих так безконечно окрадених, так сильно покривджених національних більшостей.

Пінхос Красний.

БАЧЕВСЬКОГО

НАЛИВКИ НА ОВОЧАХ

- ДЕРЕНІВКА
- ОРЯБІНЯК (витравний)
- ОРЯБІНКА
- МОРЕЛІВКА
- ОРИХІВКА
- ПОМАРАНЧЕВА (несолоджена)
- ТЕРНІВКА
- ВИШНЕВА (несолоджена)

902 1-2

Отже, пробігши таки чимало по тих порожніх вулицях, ми нарешті зупинилися, щоби трохи перевести дух. Прислухалися. Споді-

коли в молодості не читав романів, особливо французьких? Чи може ти ніколи не ходив до кінематографу? Цеж найбільш натур-

— А ні! відрізав коротко мій приятель Савеллі, цілком поважно, — я ношу з собою лише дійсно необхідні речі (вибух сміху серед слухачів, зрештою швидко зліквідований). — І